

РЕШЕНИЕ

№ 91

гр. гр.Несебър, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, Ш-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: П.С.П.

при участието на секретаря Р.М.
като разгледа докладваното от П.С.П. Административно наказателно дело № 20212150200380 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ЕТ “Д. – С.Т.”, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление град С.З., булевард С. № **, представлявано от едноличния търговец С. С. Т. с ЕГН *****, против Наказателно постановление № 473567-F509179 / 25.10.2019г., издадено от Даниел Тодоров Вълканов – Началник на Отдел “Оперативни дейности” – Бургас в Централно управление на НАП, с което на основание чл.185, ал.2, изр.2, във връзка с чл.185, ал.1 от ЗДДС му е наложено административно наказание “Имуществена санкция” в размер на 2 000 лева за нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ, във връзка с чл.118, ал.4 от ЗДДС.

Жалбоподателят твърди, че постановлението е незаконосъобразно като издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон. В хода на административнонаказателното производство не е установено, че преброените парични средства при проверката в търговския обект, представляват фактическата касова наличност. Излага доводи за неправилно приложение на санкционната разпоредба, доколкото не се установява нарушението да е довело до неотразяване на приходи, което обстоятелство не е отразено при описание на нарушението. Моли наказателното постановление да бъде отменено, включително поради маловажност на деянието.

В съдебно заседание едноличният търговец не се явява, представлява се от упълномощен адвокат, който заявява, че поддържа жалбата с изложените в нея доводи и искане за отмяна на наказателното постановление. Претендира разноски.

Административно наказващият орган се представлява в съдебно заседание от процесуален представител, който моли наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Предоставя на преценката на съда с оглед тежестта на административното нарушение дали да намали размера на санкцията. Претендира присъждане на юристконсултско възнаграждение.

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът прие за установено следното от фактическа страна:

На 20.09.2019г. за времето от 16:00 часа до 17:15 часа С.П. К. и Д. ИВ. Ж., двамата на длъжност “инспектор по приходите” в ЦУ на НАП, ГД”ФК”, отдел ОД, са извършили проверка на търговски обект – магазин за облекло, находящ се к.к. С.б., хотел Ч., стопанисван от едноличния търговец С. С. Т. с фирма “Д. – С.Т.”, в качеството му на наемател. За резултатите от проверката служителите са съставили протокол № 0339601 / 20.09.2019г., според съдържанието на който в търговския обект се извършва продажба на дамски кожени изделия на стойност от 70 лева до 200 лева, мъжки кожени изделия от 70 лева до 150 лева, чанти от 20 лева до 60 лева, шапки – 17 лева; търговският обект е сезонен и с работно време от 10:00 часа до 22:00 часа, като търговската дейност за сезона в обекта е започнала на 01.06.2019г. Проверката е започнала с извършването на контролна покупка, извършена в 15:55 часа, като е била закупена 1 брой дамска чанта на стойност 60 лева, която сума е заплатена от Стойка К. с две банкноти съответно от 50 лева и от 10 лева, като за продажбата не е изведен фискален касов бон. След легитимация на служителите е бил изведен дневен финансов “Х”-отчет № 000254/20.09.2019г., от монтираното и въведено в експлоатация фискално устройство “TREMOL ZS-KL”, с ИН на Ф № ZK120918 и ИН на ФП № 50148685, според който отчет разчетената касова наличност е била в размер на 0.00 лева. Попълнен е опис на паричните средства в касата лично от едноличния търговец, според който фактическата касова наличност е в размер на 156,10 лева, по който начин тази сума се явява и установената разлика. Едноличният търговец е вписал обяснения в протокола от проверката, според които разликата се дължи на поставени от него лични пари в касата, като не е знаел, че не трябва да се слагат. Наредено е било на едноличния търговец да се яви лично или чрез упълномощено лице на 21.09.2019г. в 09:39 часа в сградата на ТД на НАП – Бургас, за представяне на документи и за съставяне и връчване на акт за установяване на административно нарушение (АУАН).

На 21.09.2019г. е съставен АУАН № F509179 от С.П. К. – “инспектор по приходите” в ЦУ на НАП, за това, че на 20.09.2019г. в 16:05 часа е извършена проверка на търговски обект по смисъла на § 1, т.41 от ДР на ЗДДС – магазин за облекло, находящ се в к.к. С.б., хотел “Ч.”, стопанисван от ЕТ “ДЕРАРА – С.Т.”, ЕИК ****, като при проверката на касовата наличност, съгласно издаден дневен финансов “Х” отчет № 000254/20.09.2019г., от монтирано и работещо, към момента на проверката, фискално устройство модел “TREMOL ZS-KL”, с ИН на ФУ № ZK120918 и ИН на ФП № 50148685, се констатирало: разчетена касова наличност – 0 лева, фактическа наличност – 156,10 лева, сума на паричните средства в началото на деня – 0.00 лева, въведени пари в касата – 0.00 лева, изведени пари от касата –

0.00 лева. Установена е разлика в размер на 156,10 лева повече в касата. Сумата на фактическата касова наличност в касата е преброена от С. С. Т. с ЕГН ***** – управител на обекта, като описът на паричните средства е отразен в ПИП № 0339601 / 20.09.2019г. От горепосочените данни е видно, че проверяваният търговец не е изпълнил задължението си извън случаите на продажби да отбелязва всяка промяна на касовата наличност на фискалното устройство чрез операциите “служебно въведени” и “служебно изведени” суми, които устройството в обекта притежава. Актосъставителят е приел с оглед констатациите в акта, че е извършено нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ, във връзка с чл.118, ал.4 от ЗДДС. След съставянето на акта същият е подписан от актосъставителя, от свидетеля по акта, който е и свидетелят по нарушението, и от едноличния търговец, на когото е връчен препис от акта срещу разписка.

Възражения от страна на търговеца не са въвеждани срещу акта нито при съставянето и връчването му, нито в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

По делото като свидетел е разпитан свидетеля по акта и нарушението – Д. ИВ. Ж., който потвърждава констатациите в акта, като уточнява, че са имали предварителна информация за търговеца, който стопанисва обекта, както и че лично едноличният търговец е извършвал продажбите на стоките, който е приел и парите от контролната покупка, и който собственоръчно е изброил парите като фактическа касова наличност и ги е отразил в попълнения от него опис.

Административно наказващият орган е издал наказателното постановление, в което е възпроизвел съдържанието на акта и също е посочил, че е нарушен чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ, във връзка с чл.118, ал.4 от ЗДДС, и е наложил санкцията.

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес да оспорва НП, в законоустановения 7-дневен срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН.

Съдът не приема, че наказателното постановление е връчено при условията на чл.58, ал.2 от ГПК само поради обстоятелството, че при двете посещения – съответно на 17-и и 26-и януари 2021г., на адреса на управление едноличният търговец не е открит. Ако служителите действително са искали да връчат на наказаното лице наказателното постановление, е следвало поне да го уведомят, чрез поставяне на съобщение, за това, че е бил търсен и не е намерен и да му бъдат дадени указания да се яви в определено време (или срок) и на определено място за да му бъде то надлежно връчено. Имали са възможност или да му изпратят самото НП на е-мейл адреса, който е вписан в Търговския регистър, или по него да го уведомят и да му укажат време и място на връчване. Такова уведомление са имали възможност да му предоставят, както чрез изпращане по пощата или чрез куриер, така и чрез съответния кмет или кметски наместник на населеното място, което е посетено от тях, и където е адресът на управление. Те обаче не са счели, че е достатъчно да извършат две посещения в удобно за тях и избрано време, за да приложат чл.58, ал.2 от ЗАНН, което обаче

не може да бъде възприето от настоящия съдебен състав за изпълнение на задълженията по връчване.

С оглед на това, съдът приема, че срокът по чл.59, ал.2 от ГПК не е пропуснат и жалбата е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ: извън случаите на продажби всяка промяна в касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите “служебно въведени” и “служебно изведени” суми. Това означава, че лицата, регистриращи и отчитащи извършвани продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, са длъжни да регистрират във ФУ чрез операциите “служебно въведени” и “служебно изведени” суми всяка промяна на касовата наличност, извън случаите на продажби. Нормата има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. Всяка една разлика между наличните и документираните средства пречатства проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. Този начин на регистрация на промяната на касовата наличност на ФУ е задължителен във всички случаи, когато ФУ притежава (поддържа) такива функции.

В конкретния случай от приетите по делото доказателства е установено, че в проверявания търговски обект се е намирало едно фискално устройство, т.е. налице е една каса, на която се извършват продажбите. То е било монтирано и въведено в експлоатация и е притежавало функциите “служебно изведени” и “служебно въведени” суми, поради което търговецът е бил задължен да регистрира във ФУ всяка промяна на касовата наличност извън случаите на продажби.

Самата касова наличност се формира от средствата, с които е започната работа в началото на деня, средствата, които са постъпили от продажби за съответния ден, както и средствата, които постъпват в или излизат от касата във връзка с извършени разплащания с други търговци. Търговецът е задължен да регистрира във ФУ чрез операцията “служебно въведени” всяко служебно въвеждане на пари в касата. От съвкупния анализ на събрните по делото доказателства се установи, че на 20.09.2019г. във фискалното устройство на проверявания обект няма “служебно въведени” суми в размер на 156,10 лева, установена като разлика. Тази разлика представлява промяна в касовата наличност, изразяваща се във въвеждане на пари в касата, която не е била отразена в съответното фискално устройство чрез операцията “служебно въведени” суми, видно от снетия от ФУ дневен отчет от 20.09.2019г. Бездействието на търговеца-жалбоподател да отрази тази промяна в касовата наличност осъществява от обективна страна състава на административното нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ.

Както актът за установяване на административно нарушение така и наказателното

постановление са издадени от компетентни органи и съдържат изискуемите съгласно разпоредбие на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН реквизити. Нарушението с всички негови съставомерни признаци е описано по напълно идентичен начин в АУАН и НП, като са посочени времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Съответна на фактическото описание на нарушението е и посочената в АУАН и НП правна квалификация по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ, във връзка с чл.118, ал.4 от ЗДДС.

Изводът за доказаност на нарушението и за липса на допуснати процесуални нарушения в хода на административно наказателното производство (започнало със съставянето на АУАН) и за правилното приложение на материалния закон не се променя от обяснението на търговеца при проверката, че не е знаел, че не трябва да слага лични пари в касата, защото това означава само неполагане грижата на добрия търговец, поради което не може да се ползва от това негово действие, респ. бездействие чрез неотразяването ѝ в касовата наличност като „служебно въведени“ суми, за да оправдае с това свое незнание неспазването на това установено правило. Касае се за типичен случай, в който търговецът, респ. негов служител, е бил длъжен да използва функцията на ФУ „служебно въведени“ за да отрази тази промяна в касовата наличност с точност до минута.

Административно наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана в качеството му на едноличен търговец при условията на чл.83, ал.1 от ЗАНН – за неизпълнение на задължение към държавата при осъществяване на дейността му, като тази отговорност е обективна и безвиновна, поради което наличието на вина не е необходим елемент от деянието и въпросът за субективната страна на нарушението не подлежи на обсъждане.

Съдът не кредитира показанията на свид. Кемал Мустафов, че търговският обект не е работил по време на проверката, а е бил затворен, като стоката се е събирала за да бъде извозена от магазина и да бъде прибрана (складирана) на друго място. Този свидетел изрично заяви, че вратата на магазина е била отворена, т.е. в него са могли да влизат клиенти, и са се осъществявали продажби. Ако монтираното и въведено в експлоатация ФУ не е работило в момента, търговецът не е следвало да осъществява продажби след като не може да я отчете чрез фискалното устройство. Но след като е решил да извършва продажба, макар и извън работно време, той е бил длъжен да изпълни това свое задължение. Макар, че тези доводи се отнасят предимно за задължението му за издаване на фиксален касов бон, фактът на осъществената продажба означава работещ търговски обект, при което ФУ следва да е работещо и да отчита правилно касовата наличност.

След като правилно е приел, че е извършено нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ, административно наказващият орган правилно е приложил санкционната разпоредба на чл.185, ал.2, във връзка с ал.1 от ЗДДС, според която извън случаите по ал.1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на чл.118 или нормативен акт по неговото прилагане, се налага имуществена санкция за юридически лица и еднолични търговци в размер от 500 до 2 000 лева, *когато нарушението не води до*

неотразяване на приходи.

Административно наказващият орган обаче необосновано е наложил на ЕТ “Д. – С.Т.” имуществена санкция в максималния размер от 2 000 лева, вместо минимално предвидения в чл.185, ал.2, изр.2, във връзка с ал.1 от ЗДДС размер, като не е съобразил, че се касае за първо нарушение, като наред с това не е изложил съображения и мотиви относно това, кое налага санкцията да бъде в максималния размер.

Гореизложеното налага НП № 473567-F509179 / 25.10.2019г., издадено от Даниел Тодоров Вълканов – Началник на Отдел “Оперативни дейности” – Бургас в Централно управление на НАП, да бъде изменено, като се намали размера на наложеното наказание и същото бъде определено в минималния размер на границите на административното наказание, предвидено за извършеното нарушение.

Според настоящия съдебен състав в настоящия случай е неприложима разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, вменияща в компетентността на административно наказващия орган и съда, при наличие на материалноправните предпоставки за третиране на случая като маловажен, да не наложи административно наказание. Съдът не констатира обстоятелства, които да сочат на такава незначителна обществена опасност на деянието, която да го отличава от обикновените случаи на нарушение от същия вид, като за такова обстоятелство не може да бъде считан и размерът на нерегистрираната като служебно въведена сума от 156,10 лева. Касае се за неизпълнение на административно задължение, насочено към охраняване интересите на фиска, чрез предотвратяване извършването на касови операции без съответната за това отчетност и произтичащата от това възможност за укриване на данъчни задължения. Всяка една разлика между наличните и документираните средства пречатства проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. Поради това и самият законодател е определил този вид деяние като такова с висока степен на обществена опасност, видно от размерите на предвидените санкции. Обстоятелството, че не са укривани доходи има значение за прилагането на санкционната разпоредба, а фактът, че нарушението е за първи път има отношение единствено към размер на санкцията, която следва да се наложи на търговеца. По тези съображения разпоредбата на чл.28 от ЗАНН се явява неприложима в настоящото производство.

В полза на наказващият орган следва да се присъди юристконсултско възнаграждение в размер на 100 лева (чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения) съобразно изменението на санкцията, която сума едноличният търговец следва да бъде осъден да му заплати.

Следва да се присъдят и в полза на жалбоподателя направените от него разноски за платено адвокатско възнаграждение съобразно частичната основателност на жалбата по отношение размера на наложената санкция, поради което НАП следва да бъде осъден да му заплати сумата в размер на 375 лева.

Ето защо и на основание чл.63, ал.7, т.4, вр. ал.2, т.4 и чл.63д, ал.1 и ал.3 от ЗАНН,
Несебърският районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 473567-F509179 / 25.10.2019г., издадено от Даниел Тодоров Вълканов – Началник на Отдел “Оперативни дейности” – Бургас в Централно управление на НАП, с което на ЕТ “Д. – С.Т.”, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление град С.З., булевард С. № **, представлявано от едноличния търговец С. С. Т. с ЕГН *****, на основание чл.182, изр.2-о, във връзка с ал.1 от ЗДДС му е наложено административно наказание “Имуществена санкция” в размер на 2 000 лева за нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ, като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ размера на наложената Имуществена санкция, като НАМАЛЯВА същата от 2 000 лв. (две хиляди лева) на **500 лв.** (петстотин лева).

ОСЪЖДА ЕТ “Д. – С.Т.”, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление град С.З., булевард С. № **, представлявано от едноличния търговец С. С. Т. с ЕГН *****, ДА ЗАПЛАТИ на Национална агенция по приходите сумата в размер на **100 лв.** (сто пет лева) за юристконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите ДА ЗАПЛАТИ на ЕТ “Д. – С.Т.”, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление град С.З., булевард С. № **, представлявано от едноличния търговец С. С. Т. с ЕГН *****, сумата в размер на **375 лв.** (триста седемдесет и пет лева), представляваща ЧАСТ от направени по делото разноски за платено адвокатско възнаграждение, съобразно частичната основателност на въззивната жалба.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд – Бургас.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____